

De zondag zondag laten zijn of worden in coronatijden

De coronatijd doet ons alles klaarder aanvoelen en inzien.

De coronatijd doet ons de vertrouwde dingen van gisteren anders beleven.

De bijzondere tijd werpt een nieuw licht op vele dingen, ook op de beleving van ons christen zijn en van ons kerkzijn.

Zo ervaren of (her-) ontdekken we op onze zondagen-zonder-kerkelijke-zondagsviering sterker de unieke betekenis van onze zaterdag / zondagsvieringen in Effata-Clemenspoort.

Voelen we de kracht van de dingen en mensen niet beter of scherper aan als we ze missen?

Samenkomen in christelijke verbondenheid schenkt ons een unieke, toegevoegde spirituele verrijking in ons leven.

Christenen noemen het in christelijke taal

‘de deelname aan het mystieke Lichaam van Jezus Christus’.

Of eenvoudiger gezegd:

Waar twee of drie in Jezus’ Naam samenzijn, daar komt Hij op een heel eigen en intense wijze in hun samenzijn aanwezig.’

Christenen kunnen ook in huisarrest of ballingschap de zondag toch zondag laten worden in hun eigen leven, in hun huis of op welke plek dan ook.

Ze kunnen zich met Jezus verbinden in een moment van bezinning, meditatie en contemplatie.

Ze kunnen het op heel diverse wijzen doen: muzikaal, met woorden, in stilte, thuis of wandelend in de natuur.

Als deelnemers van de Effatagemeenschap kunnen en mogen we thuis ook het grote dankgebed lezen. Het gebed dat elke zondagsviering rond de tafel van brood en wijn wordt gebeden.

We kunnen en mogen het ook thuis biddend lezen. Het zal ons innig, vertrouwd verbinden met Jezus, met zijn leven, dood en verrijzenis. Het zal onze zondag tot zondag maken, zo goed als mogelijk is in deze uitzonderlijke tijden.

Juist het herdenken van de levensweg, kruisweg en verrijzenisweg kan ons nu in deze stille meer alleen-zame dagen versterken.

Elk van ons mag en kan Jezus gedenken en herdenken.

Elk van ons kan doen wat Jezus vroeg:
blijf dit doen om mij te gedenken.

Hieronder kan je elke zondag of op Pasen een mooie herdenkingstekst van Jezus' leven lezen en herlezen.

We lezen hem bezinnend en mediterend,
gelovig-intens verbonden met Jezus en met alle christenen.
Het is een spirituele of geestelijke communio.
Onzichtbaar maar werkzaam.

Een mooie zondag zonder eucharistie en met toch een vorm van eucharistie!

Ter herinnering aan die bijzondere mens Jezus ... Goddelijke gids, innige tochtgenoot ...

Genade, vrede,
aan jou, aan ons hier aanwezig,
aan allen op afstand toch in de Geest verbonden!
De Geest des Heren om me heen.
Neem plaats en maak het stil.
Schakel je in de geestelijke Effata-ketting tot zijn herinnering

Wij vieren hier wat nog niet is,
verzoening en verrijzenis;
dat wij tot rust gekomen zijn,
verlost van doodsangst en van pijn.

Wij roepen in herinnering
de mens die onze wegen ging,
maar niet de weg van man en macht,
alleen de liefde was zijn kracht.
De mens die weerloos als een kind
de machtelozen heeft bemind,

die door de armsten werd vertrouwd,
op hen had Hij zijn hoop gebouwd.

Hij zei: wie leeft uit zelfbelang,
sterft vóór zijn tijd, die leeft niet lang.
Maar wie steeds van het zijne geeft
zal zien dat hij het leven heeft.

Zo heeft Hij toen voorgedaan;
hij is de dood ons voorgegaan.
Is niet gevluht in eigenbaat
en koos de dood als hoogste daad.

En in zijn laatste levensuur
heeft Hij gezegd vol geest en vuur:
Dit brood gebroken en verdeeld,
dat ben ikzelf, voor u uitgedeeld.

De wijn die daar op tafel stond
hief Hij omhoog en gaf hem rond:
Dit is mijn bloed, vergoten nu;
ik ben het zelf, ik sterf voor u.

Verrezen gaat die Mens ons voor
en leeft in onze wereld door.
En moet het winnen mettertijd,
zijn Geest leeft tot in eeuwigheid.

In al wat klein en nietig leeft,
in al wat nauwelijks adem heeft,
kijkt Hij jou aan en zegt:
ik ben de broer der armen, één van hen.

Mag je nu bidden tot je Heer
de Vader, Hem zij lof en eer:
laat komen hier die stad, zijn Rijk.
Wij allen even arm en rijk.

Dat wij ons brood delen
en leren scheppen uit de nood;
tot alle kwaad verdwenen is,
herschapen in verrijzenis!
Amen.